

Predmet: Sotin

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 2/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu i pomaganju, u vezi sa čl. 22 i 24 KZ SRJ

Glavni pretres: 06.02.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Okrivljeni saradnik Žarko Milošević

Od rođenja je živio u Sotinu i bio u dobrim odnosima sa meštanima hrvatske nacionalnosti. Pred početak oružanih sukoba, u leto 1991. godine, dolazi do tenzija po nacionalnoj osnovi među meštanima - i jedni i drugi se počinju naoružavati, a neki meštani Hrvati prestaju da se druže sa njim. Sotin je napustio krajem juna 1991. godine jer mu je pod kapiju i vozilo postavljen eksploziv. Otišao je u Negotlavce, gde je mobilisan u TO. U Sotin je došao početkom oktobra meseca 1991. godine, kada je oslobođen. Po dolasku u selo organizuju se TO čiji je komandant tada bio Slobodan Kovačević, MZ čiji je predsednik bio okrivljeni Opačić, i milicija čiji je komandir bio Mirko Kovačević. Priključio se TO, sa kojom je odlazio u pretres terena. U drugoj polovini oktobra 1991. godine dobili su zadatak da pretresu vikend naselje uz Dunav. Krenulo je oko 15 do 20 ljudi, pripadnika TO i milicije. Dolaskom do mesta zvanog Vodice, osetio je da se u jednoj vikendici loži, pa je ušao da proveri. Zatekao je Stjepana Štera i Snežanu Blažević. Šter je imao automatsku pušku čija je cev bila okrenuta prema dole. Pozvao ga je da odloži pušku i da se preda, što je Šter i učinio. Izveo ga je iz vikendice, vratio se nazad i našao torbu sa municijom. U trenutku kada je izlazio iz vikendice video je Miodraga Milankovića zvanog "Cvole" kako se uz viku približava Šteru i vadi nož da ga zakolje. Stao je između njih dvojice da to spreči, i u jednom trenutku je odgurnuo Štera koji se okliznuo. Ispalio je kratak rafal u Štera i ubio ga, a odmah zatim je "Cvole", misleći na Snežanu, vikao: "I nju, i nju!" Tada je optuženi Mitrović ispalio rafal u Snežanu i ubio je. U vikendici su pronašli alat, pa su ih on, "Cvole" i optuženi Lončar zakopali. U toj akciji pretresa terena učestvovali su Goran Pavić, Željko Jokić, Boris Anojčić, Predrag Bezbradica, Dragan Mitrović, Dragan Lončar, "Cvole", dobrovoljac zvani "Brka" i drugi kojih ne može da se seti. Nešto kasnije, takođe krajem oktobra 1991. godine, saznao je da je Marin Kušić doveden u stanicu milicije. Komandir milicije Mirko Kovač reкао mu je da krene sa njim i Veljkom Vasiljevićem, da im Kušić pokaže gde je sakrio oružje. Kolima su krenuli prema Opatovcu i kod naftovoda skrenuli prema Dunavu. Nakon oko 100 metara zaustavili su vozilo i izašli, pa je Kušić krenuo zajedno sa Kovačevićem prema samom Dunavu da uzmu oružje koje je tamo sakrio. Kovačević je uzeo pištolj koji mu je Kušić predao i krenuli su nazad. Prvo je išao Kušić, za njim on i Vasiljević, a Kovačević poslednji. U jednom trenutku on i Vasiljević su se pogledali i ispalili u Kušića kratke rafale i tako ga ubili. Telo su ostavili i vratili su se u selo. Posle 20. decembra 1991. godine postavljen je za komandira TO Sotin. U to vreme su iz zapadne Slavonije dolazile izbeglice i pričale da će biti iseljavanja Hrvata. Razgovarao je o tome sa Milorodom Višićem koji mu je to potvrdio, i rekao da je već razgovarao sa predstavnicima iz MZ i Milinkovićem iz vojne komande, te da je obezbedio autobuse iz Vukovara koje je odobrio Stanko Vujanović i da zakaže vreme za to. Inače, Višić je dolazio u

Sotin pre nego što je rat počeo, na sastanke SDS-a. Bio je mozak svega što se dešavalo, mada formalno nije pripadao ni jednoj strukturi vlasti u selu. Nakon ovog razgovora stupio je u kontakt sa optuženim Mirkom Opačićem koji je tada bio predsednik MZ. On mu je rekao da ode u komandu kod okrivljenog Milinkovića i obezbedi kamione jer neće svi ići autobusom, pošto neke ljude treba streljati, o čemu će se odlučivati na sastanku MZ koji je bio zakazan za popodne tog dana. Za kamion mu je rekao da je to već sve dogovoreno, te da je okrivljenog Milinkovića sa svim tim upoznao Višić. Na sastanak u MZ je došao kada je isti već počeo. Njemu su prisustvovali Jovanka Martić, Vinko Trkulja, Branko Trkulja, Lazo Tintor, Živko Opačić i Mile Vučenović, a sastanak je vodio okrivljeni Mirko Opačić. Pravila su se dva spiska: jedan za iseljavanje, a drugi za streljanje. Išlo se redom po spisku meštana Hrvata, gde se za svakog glasalo ko će na koji spisak. Tako su se Slavica Cicvarić i Mirjana Raguž našle na spisku za streljanje, jer se govorilo da one rade u kuhinji i sve znaju. Kada je završen sastanak, Jovanka Martić mu je dala spisak za streljanje da ode u miliciju i da se ti ljudi privedu. Sa spiskom je otišao u policiju, gde je zatekao Veljaka Vasiljevića, Predraga Bezbradicu, Dragana Mitrovića, "Brku" i još neke kojih ne može da se seti. Ostavio je spisak i rekao da se ti ljudi moraju privesti tokom večeri. Sutradan je otišao u vojnu komandu kod Todorovića, Milinkovićevog zamenika, jer mu je okrivljeni Milinković ranije rekao da će otići za vikend, ali da Todorović zna sve. Tada ga je Todorović obavestio da je kamion sa vozačem spreman i da će doći pred stanicu milicije, gde se i sam zaputio. U stanici su bili Goran Pavić, Željko Jokić, Dragan Mitrović, "Brka" i još neki. Takođe su došli Dragan Lončar i "Cvole", jer ih je ranije obavestio da se ide na streljanje, na šta su oni i pristali. Isto je rekao i Paviću, Jokiću i Mitroviću. Kada je kamion došao, civile su uveli u tovarni deo kamiona, on je seo pored vozača, a ostali su išli za njima kolima. Lončar, Mitrović i Pavić su krenuli svojim kolima. Išli su prema Tovarniku oko dva kilometra, a onda skrenuli levo na poljski put prema vinogradima. Nakon 500-600 metara rekao je vozaču da zaustavi kamion. Izašli su i rekli civilima da siđu sa kamiona, odmaknu se od njega i stanu ispred obližnjeg kanala u vrstu. Ispred civila su stali on, Lončar, Mitrović, Jokić, Pavić, "Cvole", a najverovatnije i Slavko Tošić i jedan od Torbica. Seća se da je on bio prvi u vrsti, a Mitrović poslednji, i svi su imali automatsko oružje. U jednom trenutku, Mira Raguž je izašla iz vrste pred Mitrovića i obratila mu se rečima: "Šta mi to radiš, jesam li to zaslužila?", a on je u nju ispalio rafal. Potom su svi počeli rafalno da pucaju u civile i tako ih ubili. Potom su sklonili leševe tako što su po dvojica nosila telo i bacala ga u kanal. Nakon ovoga vratili su se u Sotin. Istog dana, u centar sela su došli autobusi i civili hrvatske nacionalnosti su iseljeni. Nakon par dana od streljanja civila, sreo je ispred komande okrivljenog Milinkovića i razgovarao sa njim o ovom događaju. Tom prilikom ga je Milinković pitao da li su zakopali tela streljanih civila, pa kada mu je odgovorio da nisu, rekao mu je da će poslati radnu mašinu da se tela streljanih pokriju zemljom. Poslao je mašinu ULT koju je vozio rezervista Nestorović, pa su zajedno otišli do kanala u kojem su bila tela streljanih civila i na njih je nabačena zemlja. O streljanju civila se odmah počelo pričati po selu - znalo se da su streljani na ciglani, pa ga je negde 1995-1996. godine pozvao Goran Pavić da tela sklone na neku drugu lokaciju. Pristao je, pa su njih dvojica i još dva lica kojih više ne može da se seti, otišli traktorom do mesta gde su bila tela. Iskopali su najveći broj tela, odvezli ih do klanice i istovarili u jednu rupu koja se koristila za klanični otpad. Ubrzo je shvatio šta je uradio. Smatra da je prenstveno sam kriv, ali da su krivi i ljudi iz tadašnje MZ, milicije i vojske, jer su svi znali, a niko nije ni pokušao da spreči streljanje 13 civila. Smatra da je mozak svega bio Višić, a braća Trkulja njegovi pomagači. Oni su saradivali, nisu uprljali ruke a druge su „grunuli da to urade“.

Zapažanje

Branilac optuženog Draga Lončara, advokat Nikola Nikolić, prilikom ispitivanja okrivljenog saradnika Miloševića, obraćao mu se sa "ti" i povišenim tonom. Predsednica veća nije reagovala. Kada je Miloševićev branilac, adv. Mirjana Abdoli, intervenisala da ne više na njenog branjenika, adv. Nikolić joj se obratio povišenim tonom: "Sedi tu i ćuti." Tek tada je predsednica veća neformalno opomenula adv. Nikolića da se pristojno ponaša, da ne više na Miloševića i da mu se obraća sa "Vi". Međutim, i pored neformalne opomene, adv. Nikolić je u toku daljeg ispitivanja nastavio da se Miloševiću obraća sa "ti".

Fond za humanitarno pravo